

ŠIKULKO

ZŠ s MŠ, Námestie SUT 15, Trnava

Časopis žiakov ZŠ s MŠ, Námestie SUT 15, Trnava

3. ROČNÍK 4. ČÍSLO

máj - jún

Z pera žiakov...

Bolo, je a bude ...

We like learning...

AHOJ ŠIKULKOVIA !

Milí žiaci,

končí sa ďalší školský rok, ktorý bol pre niektorých úspešnejší, pre niektorých menej. Pre niektorých prvým rokom školských povinností na základnej škole, pre niektorých druhým, tretím. Pracovali ste pod vedením svojich učiteľov, ktorí vás viedli, posmeľovali, posúvali vpred, vzdelávali a usmerňovali. Vieme, že život žiaka je radostný a krásny, ale aj náročný a vyčerpávajúci. Dnes máte pred sebou dva mesiace krásnych prázdnin.

Prajeme vám, aby ste si dobre oddýchli, načerpali novú silu a energiu, spoznali veľa zaujímavých ľudí, miest a vecí na našej krásnej planéte. Získajte zážitky, skúsenosti, priateľstvá a možno aj lásky, ktoré vás obohatia a posunú vpred a inšpirujú k tvorivej činnosti. Nech sú vaše prázdniny plné slnečných.

Všetkým pekné prázdniny!

Redakcia časopisu Šikulko

Výhercom aprilovej súťaže sa stal
Juraj Odkladal zo 4. C triedy.

Súťažná otázka**Tri prasiatka**

Pigov dom bol z rovnako veľkých kociek slamy (obr.1),

Chrochov z tehál (obr.2)

a Kvikov z rovnako veľkých drevených polien (obr.3).

Prasiatka sa nevedeli dohodnúť koľko kusov slamených kociek,

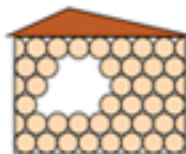
tehál a dreva potrebujú na opravu. Pomôž prasiatkam a napiš nám počet chýbajúcich kusov.

obrázok 1

obrázok 2

obrázok 3

Bolo, je a bude...

Prinášame Vám rozhovor so žiačkou 2. B Miriamkou Gulašiovou, ktorá sa rozhodla urobiť veľmi šľachetnú vec a pomôcť tak ľuďom trpiacim rakovinou. Zapojila sa do projektu „Vystrihaj sa Slovensko“ a svoje nádherné vlásky, ktoré si od narodenia nestrihla, darovala na výrobu parochne pre onkologických pacientov.

Miriamka ako si sa dozvedela, že vlásky, sa dajú darovať chorým ľuďom? Raz sme s mamínou v telke videli takú reláciu, kde bolo dievčatko, ktoré nemalo vlasy, a potom sme sa o tom rozprávali, že je veľmi chorá, a preto jej vypadali vlásky.

Prečo si rozhodla, že sa dáš ostrihať?

Chcela som niekomu pomôcť a urobiť dobrú vec, aby niekto chorý mohol mať radosť a v lete mi aspoň nebude teplo.

Ako to prebiehalo, čo všetko si musela urobiť, aby si vlasy mohla darovať?

Najprv som sa musela dať trochu podstrihnúť, a potom som musela som počkať, aby mali vlasy aspoň 40 cm. Nakoniec moje boli ešte dlhšie. S mamínou sme museli nájsť kaderníctvo, v ktorom ma môžu ostrihať a zistila som, že na výrobu jednej parochne sú potrebné vlasy až z troch hláv.

Ako si sa cítila, keď ti vlasy ostrihali?

Bolo to také zvláštne, mala som takú ľahkú hlavu, ale kaderník mi urobil pekný účes.

Zvykla si si už na nový účes a na to, že máš krátke vlasy?

Ešte úplne nie, ešte stále si niekedy poviem, že: „Jéj kde mám vlasy?“ Ale keď chodím plávať, tak je to zasa lepšie, sa mi lepšie zmestia pod čiapku. Aj moja teta mi stále hovorí, že Miriamka, kde máš vlasy?

Ak by si sa mala rozhodnúť ešte raz, dala by si sa znovu ostrihať?

Neviem, ale asi áno, veď vlasy mi zasa narastú.

Tajomná moc Bundembergu*...pokračovanie**Matej Rajský 7. B*

Chlapci sa poďakovali a zamyslení odišli v ústrety ťažkej úlohe. Cestou naspäť do mestečka sa rozprávali. „Ako nájdeme tých troch spravodlivých?“ povedal Harry. „No, to neviem, ale horšie je, že si nie som istý, či viem, čo znamenajú tie ich vlastnosti.“ „OK,“ zamyslel sa Jack. „Ujasnime si, čo znamenajú tie vlastnosti. Aký je čestný človek?“ Harry usúdil: „To je ten, ktorý neklame a nepodvádza. Aj vtedy, keď to pre neho znamená problémy.“ „Mhm“, pridal sa Jack, „ja si myslím, že viem, kto je obetavý. To je ten, ktorý pozerá na dobro druhého viac, ako na svoje pohodlie.“ „Áno, ako mama, ktorá ma opatruje vo dne – v noci, keď mám horúčku. Alebo ocko, keď pracuje aj napriek tomu, že už je unavený, lebo zarába na niečo dôležité.“ „Jasné, to by sme mali. Ale kto je nezištný?“ Chlapci si lámali hlavu celou cestou do mestečka. Už kráčali popri prvých domoch, keď sa Harry pleskol po čele: „Už mi to došlo! Veď nezištný je ten, ktorý všetko dobro robí bez toho, aby za to čakal odmenu!“ „Jasné! Hovorili sme o tom na skautingu, pamätáš?“ Jack a Harry spokojní vstúpili na námestie mestečka Bundenberg. Čo však teraz? „Budeme chodiť z domu do domu, či čo? Ako nájdeme troch spravodlivých?“ mračil sa Jack. „Ja si myslím,“ povedal Harry, „že by sme mali ísť medzi ľuďmi a pozorovať ich. Začnime napríklad na školskom dvore.“ „Fajn nápad, poďme!“

Na školskom dvore sa hralo množstvo detí. Teda... skôr sa hádali, mračili na seba a boli k sebe zlí. V kúte dvora stálo osamelé chlapča. Bolo zamračené ako ostatné deti, nezapájalo sa však do bitiek. „Ahoj!“ prihovorili sa mu Harry a Jack. „Čo robíš?“ „Hnevám sa!“ odpovedal chlapček. „Ako sa voláš?“ spýtal sa Jack. „Som Charlie. A hnevám sa, lebo je tu všetko také otravné! Nikto sa nehraje, všetci sa len bijú a sú zlí. Ja by som chcel, aby sa to zmenilo. Babička mi rozprávala, že kedysi dávno to tak nebolo. Deti sa spolu hrali, boli veselé a šťastné.“

„Áno, dá sa to! V našej krajine sa hráme tak, aby sa to všetkým páčilo. Ak chceš, naučíme ťa dobrú hru a možno sa budeš cítiť lepšie. A keď ju naučíš ostatných, budete šťastnejší.“ Jack a Harry obehli školský dvor, vytvorili mapku a vyznačili cestu. V jej cielei zakopali veľký balík cukríkov, ktorý dostal Jack dopoludnia v škole, lebo mu spolužiaci gratulovali k narodeninám. Všetko robili spolu s Charliem a Charlie sa zrazu začal veľmi tešiť. Deti na školskom dvore spozorovali, že sa niečo deje. Zabudli na hádky a bitky. Sledovali chalanov. Keď potom Charlie prišiel za nimi, vysvetlil im pravidlá „pokladovky“ a zobral ich na dobrodružnú cestu po školskom dvore. Deti sa zrazu začali správať úplne inak. Boli veselí. Po dlhom čase sa znova smiali. Spolu hľadali ďalšiu značku a plnili úlohy hry. Na jej konci spoločne vykopali cukríky. Charliem ich všetky porozdával. Jack a Harry si všimli, že Charliemu sa cukrík neušiel. Napriek tomu príbehol za nimi usmiaty a naradostený. „Vďaka, chalani, to bola najlepšia hra v mojom živote!“ „Charlie, ale ty si nedostal odmenu!“ povedal Harry. „To vôbec nevádi, som rád, že sa tu všetko začína meniť! Prosím, naučte ma ešte veľa takých hier! Chcem, aby sme boli stále veselí!“ Jack a Harry sa rozprávali s Charliem ešte aspoň hodinu. Učili ho hry. Keď od neho odchádzali preč, povedal Harry Jackovi: „Všimol si si to? Charlie sa správal nezištne!“ Spokojní chalani mali v sebe nádej, že nájdu aj ďalších spravodlivých ľudí. Prechádzali okolo škôlky. Deti sa hrali samostatne, nikto si nevšimol nikoho druhého. Učiteľky vykrikovali zákazy a smutné deti unudene sedeli v piesku alebo na lúke. Medzi deťmi si chlapci všimli staršie dievčatko a maličkého chlapčeka. Nehrali sa spolu, ale sedeli pri sebe. Ich kučeravé hnedé vlasy a modré oči prezrádzali, že sú súrodenci. Odrazu nízky plot škôlky preskočil pes. Brechal a behal okolo detí. Tie v panike a s krikom utekali do budovy. Učiteľky spolu s nimi. Nikto si nevšimol súrodencov, ktorí sedeli obďaleč. Jack a Harry skríkli na deti: „Pozór, utekajte!“ Dievčatko rýchlo vstalo a utekalo preč. Maličký chlapček však mal nemotorné nožičky a neustále padal. Pes sa k nemu blížil. Jack a Harry sa rýchlo rozbehli k deťom. Dievčatko veľmi plakalo, no zvířazila v ňom láska 5

k bračekom. Rozbehlo sa naspäť a skočilo medzi bračeka a psa. Svojím telom chránila malého chlapčeka a pritom plakala. Vtedy dobehli aj Harry s Jackom a podarilo sa im psa chytiť. Odviedli ho preč zo škôlky. Tam už ho hľadal jeho majiteľ. Odovzdali mu ho a vrátili sa naspäť k plotu. Učiteľky už stáli pri plačúcich deťoch a ťahali ich dnu.

„Pani učiteľka!“ zavolal Harry. „Čo by si chcel?“ spýtala sa učiteľka, ktorá už nebola ani tak veľmi nahnevaná ako skôr vystrašená. „To malé dievčatko si zaslúži utíšiť! V našej krajine dospelí deti objímu, utrujú im slzy a ocenia ich odvahu!“ Zahanbená učiteľka naďalej ťahala dievčatko dnu. Medzi dverami škôlky sa však zastavila, tuho objala dievčatko a rozplakala sa spolu s ním. O chvíľu sa pridali aj zachránený braček a dokonca aj ostatné deti a učiteľky zo škôlky. Jack a Harry sa na seba usmiali. Títo ľudia sa naučili niečo nové. Naučili sa prejavovať city. Jack povedal: „Všimol si si? Tá maličká dievčinka sa zachovala obetavo!“ Harry sa usmial a spolu sa vybrali ďalej mestečkom.

Kráčali hlavnou ulicou, keď zbadali veľkého chalana s taškou na chrbte. Bol zamračený, ako donedávna väčšina ľudí v mestečku. Kopal do kameňov a celý sa triasol od zúrivosti. „Ahoj kamoš!“ oslovil chalana Harry. „Čo sa ti stalo?“ Chalana vrhol na Harryho vražedný pohľad. „Nie som tvoj kamoš! Som Alan. A kopanie do kameňa mi vôbec nepomáha, tak vám všetko poviem. Aj keď by som vám radšej dal jednu do zubov!“ Chalani sa na seba zdesene pozreli. Bolo jasné, že obaja myslia na útek. Alan bol chlapec, ktorému by sa radšej každý zďaleka vyhol. Aj doma, nie to ešte tu, v Bundembergu, kde až donedávna boli všetci protivní. Teraz sa to trochu mení, veď škola a škôlka je už plná detí, ktoré necítia hnev a smútok. Alan sa rozhovoril skôr, ako chalani stihli zobrať nohy na plecia.

„Bol som na školáku. Taký krpec nezaujímavý, Charlie, vymyslel takú hru, že sme sa až zabudli biť. Odkedy chodím do školy, bijeme a hádame sa každý deň. Ale dnes nie! A vôbec nám to nechýbalo! Smiali sme sa, až nás bruchá boleli. A potom sme našli poklad. Veľký balík cukrikov. Tomu krpcovi, Charliemu, sa nič neušlo. A to ma štvie. Veď to všetko vymyslel!“
6. „To je fajna, že ťa to štvie. Znamená to, že ti na Charliem záleží a chceš mu

dobre," povedal Jack. „Nič si nepochopil, kamoš!" povedal Alan a Harryho potešilo, že nazval Jacka kamošom. „Ja som si šlohol cukríky dva! Aha, tu sú! A nechápem, čo to je, cítim, že musím niečo urobiť, ale neviem čo! Inokedy by som tie cukríky, normálka, zožral, ale teraz to nejako nejde! Chcem nájsť Charlieho, všetko mu povedať a dať mu obidva!" Harry a Jack sa usmiali. „Ozvalo sa v tebe svedomie, Alan. To je taký vnútorný kompas, čo ti hovorí, či konáš dobro, alebo zlo. Teraz ti našepkáva, aby si sa zachoval čestne. Keď ho poslúchneš, budeš sa cítiť dobre. Nebudeš sa už hnevať, bude ti ľahko a veselo." Alan sa usmial. Možno prvý raz v živote. Strčil cukríky do vrečka a utekal hľadať Charlieho. „Kto by to bol povedal," šepol Harry Jackovi, „že čestným človekom Bundembergu bude práve takýto grázle?" „Už nie je grázle," odpovedal Jack. „Ozvalo sa v ňom svedomie."

Nad Bundembergom sa odrazu rozplynuli mračná. Vyšlo slnko a vzduch bol voňavý. Ľudia vychádzali na ulicu a začali sa usmievať. Pri chlapcoch sa objavila krásna pani v modrých šatách. „Som slobodná a vrátila sa mi sila lásky," povedala krásna Moc. „Ukázali ste všetkým týmto ľuďom, že majú v sebe veľa dobra, ktoré stačí len nechať vyjsť na povrch a rozdávať ho ostatným. Vtedy im budem môcť dodávať silu, pomáhať a uzdravovať ich vzťahy."

Chlapci a tajomná Moc všetko povedali ľuďom zhromaždeným na ulici. Porozprávali im o Charliem, o dievčatku, o Alanovi a o ich skutkoch. Ľudia sa snažili pochopiť princíp dobra a napraviť sa. Nestalo sa to hneď, ale postupne sa naučili byť dobrí. Láska bola v nich. Moc bola na ich strane. A bolo len na nich, či to tak zotrvá.

Chlapci sa cez jaskyňu za mestečkom vrátili naspäť na zem a na svoj zážitok nikdy nezabudli. V hlave a v srdci im zneli slová Moci, ktoré im povedala pri rozlúčkev jaskyni: „Pamätajte, chlapci, že nepatrím len Bundembergu. Žijem aj vo vašej krajine. A budem s vami, pokiaľ o to budete stáť."

Z pera žiakov...**Ako sa Klaudika a Natália spriatelili**

Prvý deň v novej škole. Veľmi som sa tešila, ale mala som zopár otázok. Napríklad: Ako sa bude volať moja pani učiteľka? Nájdem si tam aj nejakých kamarátov?

„Natália, kde si?“ kričala moja staršia sestra Laura. „Raňajkujem!“ „Tak sa ponáhľaj, lebo zmeškáme!“ Do školy som, ako už viete, išla s Laurou. Bola obsypaná ľuďmi. Keď som cúvala, zrazu som do niekoho narazila. „Ééé, prepáč.“ „To nič,“ povedala mi. Laura ma potiahla: „Čo sa zastavuješ?“ „Prepáč, ale musela som sa ospravedlniť, lebo som narazila do toho

dievčatka.“ „Fajn, už si sa ospravedlnila a ideme!“ Veľmi dobre som si zapamätala do koho som narazila. V triede som sa obzerala, či to dievčatko bude chodiť sem. Stále som sa obzerala a zrazu vošla do dveri. Mala peknú fialovú tašku s bielym konikom. Bola krajšia ako tá moja. Síce aj moja bola fialová, ale ja som mala namiesto konika mačičku. Sadla si rovno vedľa mňa. Bola som šťastná, že si vybrala moju lavicu. Položila si tašku a začala si kresliť. „Čo kreslíš?“ „Domček,“ odpovedala. „Môžem ti pomôcť?“ „Áno.“ Zobrala som si červenú ceruzku a dokreslila som komín. Zazvonilo. Schovali sme ceruzky. Do triedy vošla pani učiteľka. „Dobré ráno, trieda!“ „Dobré ráno, pani učiteľka!“ „Sadnúť! Máme v triede dve nové žiačky.“ Prosím? Povedala žiačky? Nejako sa mi to nezдало. „Volajú sa Natália a Klaudika. Prosím, postavte sa.“ Slušne som sa postavila. Pozrela som vedľa seba a dievčatko tiež stálo. Veľmi som sa začudovala. „Aj ty si tu nová?“ spýtala som sa. „Áno,“ odpovedala. „A čo keby sme boli najlepšie kamarátky?“ spýtala som sa. „Môžeme.“

SLÁVIK SLOVENSKA 2018

Dňa 11. mája 2018 sa uskutočnil už 28. ročník celoštátnej speváckej súťaže Slávik Slovenska, ktorej garantom je slávny operný spevák Peter Dvorský.

Našu školu v okresnom kole tejto súťaže reprezentovali dvaja žiaci Ela Pipíšková (2. B) a Filip Krajčík (2. D). Svedomitou prípravou sa podarilo našim žiakom odprezentovať dvojicu piesní, v ktorých ukázali svoj talent v speve ľudových piesní.

Ela Pipíškovej sa podarilo dosiahnuť vynikajúce výsledky. Získala 2. miesto v I. kategórii mladších žiakov a domov si odniesla diplom a cennú trofej.

Obom žiakom ďakujeme za skvelú reprezentáciu našej školy.

Vážená verejnosť! Pozor, pozor!

Na známosť sa všetkým dáva... Áno, milé deti, takto sa začínala výzva k našej knižnej zbierke, ktorú sme začali pred pol rokom. Dodnes sa nám podarilo s pomocou Vašich rodičov vyzbierať 305 kníh.

Na krúžku „Múdre sovy“ sme knihy spočítali, roztriedili na dve skupiny, podľa veku. Prvá skupina kníh je určená mladším deťom, pre 1. a 2. ročník. Druhá skupina zase tretiakom a štvrtákom.

Veríme, že od septembra sa naša zbierka rozšíri. Možno rodičia, či iní príbuzní pri ďalšom domácom upratovaní nájdu ešte nejakú knižku, ktorú by nám podarovali.

Vopred im za ne **Ď A K U J E M E !!!**

p. uč. Krajčovičová

Bolo, je a bude...

Nech Vás k darovaniu kníh oslovia aj tieto krásne básne žiakov 4.A.

Kniha sa ráno zobudila,
myslela si, že je pravá
ale potom bola ľavá.
Nech sa ľavou nestane,
žiak z nej múdrosť dostane.

Matej Trník

Knižný kútik bude otvorený,
čaká na nás vynovený.
Už sa do neho tešíme,
niečo nové sa naučíme.
Kútik bude vysoko v podkroví,
čítaním sa dobrá nálada vytvorí.

Nikolas Barcaj

Milá mama, milý tато,
poviem Vám to takto.
Že, my chceme knižnicu,
plnú ako pivnicu.
A bude to v podkroví,
každé dieťa to osloví.
Zbierame knižky malé,
len nech sú zachovalé.
Budeme ich čítať v radosťi,
v hlave pribudnú múdrosti.

Ninka Babečková

Moji milí rodičia,
Dajte do nej plno kníh
my budeme čítať z nich.
Simonka Volešinyiová

Ja som tvoja knižôčka,
Veľmi malá, maličká.
Čítaj si ma s radosťou,
Splním ti veľa snov.

Miško Chvostál

Moji milí rodičia,
na škole, zbierku kníh „vykričia“.
Čítať knižky budeme,
múdrymi sa staneme.
Veľká bude naša zbierka,
už sa tam chystá Ivan, Vierka.

Simonka Lamparská

Bolo, je a bude...

Exkurzia do prírody

Dňa 26.5.2018 žiaci 1.C, 1.A a 3.C triedy spolu s p. uč. Burčiarovou, Martinkovičovou a Briedikovou navštívili ekologickú Ali farmu. Odhalili tajomstvá života včiel, naučili sa zručnostiam včelárskeho remesla, vyrobili si vlastné poľnohospodárske výrobky, spracovali vlnu a krmili zvieratká. Na farme videli aj kozy, ovce, ošípané, pávy, lamy, ťavu z púšte Gobi, somárika, konika a mnohé iné zvieratká. Aktivity boli zamerané na vytvorenie pozitívneho vzťahu k prírode, zvieratám, na budovanie zdravých sociálnych vzťahov.

Bolo, je a bude...

Dňa 26. 3. 2018 k nám zavítal vášnivý hudobník a zberateľ ľudových piesní p. Anton Budinský. Oblečený v tradičnom očovskom kroji nám okrem skvelej nálady priniesol aj svoju bohatú zbierku tradičných i menej tradičných hudobných nástrojov. Žiaci si v pásme pod názvom Očová, Očová, mohli vypočuť aj zaspievať niekoľko ľudových piesní a oboznámiť sa v bezprostrednej blízkosti s hudobnými nástrojmi a ich autentickými tónmi. Niektorí odvážlivci dokonca vyzvali do tanca aj pani učiteľky. Ďakujeme p. Budinskému za úžasný program. Vyčaroval nám úsmev na tvári a radosť v duši. Krajší vstup do nového týždňa sme si nemohli želať.

Zábava...**MATEMATICKÉ SUDOKU**

Vyplňte mriežku tak, aby každý riadok, stĺpec a každý štvorec o veľkosti 3x3 obsahoval 9 rôznych písmen nachádzajúcich sa v zadani.

Tajnička sa nachádza v sivom poličku.

A, E, O, U, G, H, L, M, R

M	O	U		E	A	R	G	L
	L		M		O	H		E
	H	E		L	G			A
L		O		G	H	A		U
A								
E	G		A	U		L	H	O
	A	R		H		O		M
H		L	O		U	G	E	R
	E	G	R	M			A	

A, E, O, U, M, N, R, S, T

	U	M		S	R		E	O
A	R		O	U	E			T
E	O	N		T		R	S	
R	S	A	T	E	U	O		N
								A
O		T	M	A		E	U	
M	T	R		O			A	S
S		O	U	M		N	R	E
N			S	R			O	

Šikulko

Časopis žiakov ZŠ s MŠ, Námestie SUT 15, Trnava

Z pera žiakov...pokračovanie

„Mám nápad,“ vykriknem. Prehodím lano cez lampu, ktorá je vedľa ventilačky a vyšplhám sa po ňom. Keď sa dostanem hore, otvorím ventilačku a vlezím do nej.

„Podťe,“ volám na chalanov a oni sa vyšplhajú hore za mnou. Začneme sa plaziť cez ventilačku.

„Fuj! Tu to smrdí!“ krčí nosom Christian.

Keď sa dostaneme k východu z budovy, vyskočíme von a rozbehneme sa tým istým smerom, ktorým odchádzal doktor Zubyvrah. Cesta nás zavedie až k jeho domu. Vojdeme dnu a dostaneme sa až do podkrovia. Otvoríme dvere, za ktorými zazrieme svetielkujúci kruh.

„Dlho sme sa nevideli, Brána dimenzií,“ povie Zubyvrah a skočí do nej. Musím sa rozhodnúť v zlomku sekundy a vykriknem: „Na tri... Jeden,“ som pripravený, „dva,“ bude to drsné, „tri!“ a vrhnem sa do Brány.

„Ááááááááááááááá,“ všetci kričíme. Padáme a padáme a padáme, až napokon tvrdo pristaneme na nejakej inej planéte plnej kostier. Medzi nimi spoznám doktora Zubyvraha, ako sa rozpráva s iným kostlivcom: „Ste si istý, že ten kľúč zavie Bránu navždy?“ pýta sa Zubyvrah.

„Áno, som,“ odpovie ten druhý, „žiadny pozemšťan sa sem už nikdy viac nedostane.“

Pozriem sa na chalanov a oni prikývnu. Nato sa rozbehnem, vytrhnem kostlivcovi kľúč. Pri dotyku kostry ma strasie. Bežíme k Bráne a všetci kostlivci s hniúcim mäsom na sebe po nás hádžu kopije. Rýchlo skočíme do Brány a ja cítim zase ten čudný pocit v bruchu. Keď pristaneme, Vilo sa spýta: „Ako sa to zamyká?“ Nemáme veľa času, prebleskne mi hlavou.

„Zámka,“ vykrične Christian. Už vidím v Bráne tváre kostlivcov.

Šikulko

Časopis žiakov ZŠ s MŠ, Námestie SUT 15, Trnava

Sekundu predtým, než Bránu naveky zavriem, počujem výhražný hlas doktora Zubyvraha: „Veď sa my ešte uvidíme!“

„To bolo teda dobruďružstvo,“ vyfúknem napoly vystrašený, napoly nadšený.

Keď nasledujúce ráno prídem domov, mamina sa ma spýta: „Ako bolo?“

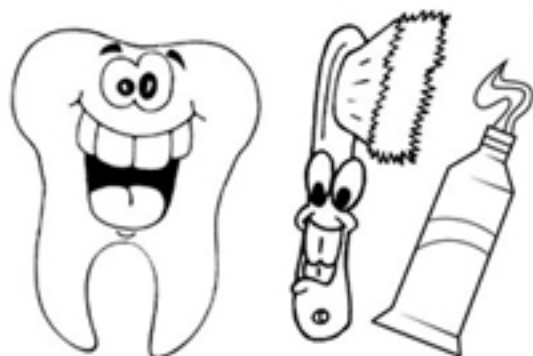
„Drsne,“ odpoviem.

„Drsne, akože ste sa do noci bavili o tom, ktoré dievča je krajšie?“ spýta sa so smiechom.

„Tak nejako,“ odvetím.

Keď si pri raňajkách čítam noviny, píše sa v nich – Jediný zubár v Morgeste (našom meste) sa presťahoval do USA a namiesto neho nastúpila doktorka Keffleyová.

A to bola úplne obyčajná príhoda úplne obyčajného chalana, Grega Gatesa.

Matúš Bena, 7.A

Enviromentálna výchova

Výchova k ochrane životného prostredia nie je vecou iba špecialistov, ale dotýka sa bezprostredne celej spoločnosti. Stáva sa jednou zo základných zložiek všeobecného vzdelania. Má predovšetkým výchovný charakter, je to dlhodobý výchovný proces.

To, k čomu sa v konaní žiaci dopracujú, by malo byť odrazom v každodennom živote. Čím skôr sa učia environmentálne správať, tým sa pre nich toto správanie stáva každodenné. Systém environmentálnej výchovy sa uskutočňuje na štyroch úrovniach: v škole, v štátnych a spoločenských inštitúciách, v rodine, v súkromných zariadeniach a samovzdelávaním, predovšetkým však rozvojom pozitívnych postojov k prírode.

V termíne od 16. 4. do 20. 4. 2018 sa na 1. stupni uskutočnil "Týždeň environmentálnej výchovy". Počas tohto týždňa všetky triedy v jednotlivých ročníkoch plnili rôzne úlohy, ktoré pripravili p. uč. Briediková a Burčiarová. Žiaci 1.- 4. ročníka tvorili projekty: Triedenie odpadkov a riešili úlohy zamerané na ochranu prírody. Najzaujímavejšie projekty boli vystavené vo vestibule pavilónu A. K naplneniu vytýčených cieľov prispievajú aj aktivity, ktoré sme organizovali v priebehu apríla na našej škole.

Urobili sme centrálnu nástenku s názvom "Naša Zem" ako aj učebný materiál s názvom: Obnoviteľné a neobnoviteľné zdroje, Význam vody, Ekológia a jej úlohy a Triedenie odpadkov.

V rámci výtvarnej výchovy sme využili odpadový materiál na vyučovacích hodinách a v spolupráci s rodičmi sme sa zapojili do zberu papiera.

Využívali sme doplnkové texty a prezentácie s tematikou environmentálnej výchovy a organizovali prírodovednú súťaž v prírode.

Katarína Kerekesová, Katarína Moáková, Alexandra Salmela

M i m i & L í z a

Nevidomá Mími a vidiaca Líza sú dve malé dievčatá – susedky z paneláku, ktoré si spestrujú každodenný, občas trochu jednotvárný život úletmi do sveta fantázie. V príhodách, ktoré zažívajú, sú veľmi citlivo a autenticky priblížené odlišnosti vo vnímaní a duševnom prežívaní vidiaceho a nevidiaceho človeka. Mími a Líza fungujú ako zohratá, vzájomne sa dopĺňajúca dvojica. Vďaka

rozdielnym zmyslovým spôsobilosťami a aj protikladným povahám spoločne objavujú rozmanitosť sveta. „Inakosť“ v tomto prípade nie je bariérou, ale obojstranným obohatením ich priateľstva. Rozprávkové príbehy nesú jasné posolstvo: svet možno vnímať nielen očami, ale aj inými zmyslami a predovšetkým otvoreným srdcom. Mnoho podstatných, pre ľudský život dôležitých vecí zostáva pred zrakom ukrytých.

Svet, v ktorom Mími a Líza prežívajú spoločné príhody, je pre oči mimoriadne zaujímavý, farebný a bohatý na jemné detaily. Naplňa ho množstvo skutočných i vymyslených bytostí a zaujímavých vecí, rôznorodých štruktúr, vzorov a povrchov.

Čo myslíte?

Je pravda, že nevidiaci vidia iba tmu?

Športový festival

Aj tento rok sa v Trnave konal Májový športový festival. Podujatie bolo ako každý rok zamerané na prezentáciu športových klubov, ktoré pôsobia na území mesta.

23. mája sa od 8:30 do 17:00 predstavovali športové kluby v areáli Slávie Trnava na Hajdóczyho ulici. Naši žiaci sa so svojimi triednymi učiteľmi zúčastnili tejto peknej a zaujímavej akcie počas dopoludňajších hodín.

Vďaka tomuto podujatiu sa deti dozvedeli o trnavských športových kluboch priamo od športovcov a ich trénerov. Zároveň športové kluby dostali možnosť získať deti do svojich oddielov už na obdobie letnej prípravy, pretože viaceré kluby pracujú so športovcami aj počas letných prázdnin.

Okrem prezentácie klubov a náboru detí sa tento rok konala aj tombola so zaujímavými cenami. Do nej sa zapojili všetky deti, ktoré na podujatí získali aspoň 5 pečiatok od rôznych klubov a vhodili svoj lístok do zbernej urny. Podujatie sa deťom veľmi páčilo a potešili sme sa, keď medzi vyžrebovanými boli aj naše žiačky.

MC DONALD'S CUP

Dňa 24. apríla 2018 sa naši žiaci zúčastnili súťaže MC DONALD'S CUP vo futbale najmladších žiakov a žiačok. Na trávniku ZŠ Komela Mahra sa stretli 4 tímy zo základných škôl K. Mahra, ZŠ NSUT, ZŠ Zeleneč a ZŠ Križovany. Obsadili sme krásne **druhé miesto**. Našu školu reprezentovali: Beňa Matias (2.C), Bugár David (4.C), Dosedlová Nela (3.D), Kolarovič Viliam (3.D), Marciš Martin (1.A), Odkladal Juraj (4.C), Peciar Matúš (4.C), Opálek Peter (2.C), Slanina Matej (4.B), Stanková Dominika (4.B).

Výsledky : ZŠ Križovany – ZŠ Komela Mahra 17:0
ZŠ NSUT - ZŠ Zeleneč 9:4
ZŠ Komela Mahra - ZŠ Zeleneč 8:0
ZŠ NSUT - ZŠ Križovany 24:3
ZŠ Križovany – ZŠ Križovany 14:0
ZŠ NSUT - ZŠ Komela Mahra 3:5

Srdečne im blahoželáme!

p. uč. Branická, Báčiková

Šikulko

Časopis žiakov ZŠ s MŠ, Námestie SUT 15, Trnava

Bolo, je a bude ...

Modelovanie z plastelíny - výrobky žiakov 3.B

Mimozemský príbeh

Bol raz jeden mimozemšťan. Volal sa Milky.

A žil na planéte celkom sám.

A jeho jediná vec, ktorú mal, bola veľká fľaša mlieka.

A i tá sa mu vyliala do šireho vesmíru.

A tak vznikla mliečna dráha.

Stela Žambokréthy 4.C

JARNÝ PIKNIK

Laura Tóthová 2.B

Stalo sa to, keď jar prevzala žezlo od pani zimy. Sneh už pomaly zmizol z lúk a polí, len kde-tu sa ešte beľali biele fliačky. Prvé jaré kvietky všetkým ohlasovali: „Jar je tu!“ Aj lastovičky sa už vracali z dovolenky v Afrike a vybaľovali batožinu. Zvieratká ospalo vyliezali zo svojich domčekov, prašili koberčeky, zametali pred svojimi príbytkami.

Kráľ lesa - jeleň zvolal na čistinku všetky zvieratká. Oznamil im, že jar privítajú spoločne piknikom. Zvieratká sa potešili a hneď sa pustili do príprav. Veverička pozametala chvostom celú čistinku. Smka napiekla jahodové koláče. Jeleň na parohoch odniesol popadané konáre. Ježko so zajacom doniesli jablká, mrkvičky a hruštičky.

V lese však žil aj jeden zlomyseľný škriatok. Zlá nálada bola jeho každodenným spoločníkom. Pre svoje nepekne správanie ho nik nemal rád, každý samu vyhýbal. Ba už ani jedného priateľa nemal. Práve spal pod starým dubom, keď počul prenikavý škrekot straky, ktorým oznamovala a pozývala zvieratká na jamý piknik. Vôbec ho to nepotešilo a hneď začal dumať, ako im ho prekaziť. Počkal, kým zvieratká od únavy pospia. Potom vyliezol zo svojho úkrytu a dal sa do svojej zlomyseľnej práce. Zajacovi zaplietol uši, veveričke zaviazal chvost, smku namaľoval na modro. Z každého koláča odhryzol... Jednoducho nechal za sebou skazu a spúšť.

Keď si zvieratká oddýchli, chceli začať piknik, no namiesto radosti, smiechu zavládol medzi nimi hnev, krik. Jeden obviňoval druhého, že mu spravil zle. Jeleň lennecháľavo pozeral a premýšľal, kto mohol chcieť narobiť toľko zla. Pod veľkým listom v machu sa čosi pomrvalo. Jeleň nadvihol list a objavil škriatka, ako sa škodoradostne smeje. Hneď sa dovtípil, kto je vinníkom a má na svedomí tú skazu. Vysvetlil mu, že šťastný bude, keď bude robiť druhým dobre a nie škodiť. Požiadal ho, aby dal veci do poriadku. Škriatok pochopil, že je lepšie mať kamarátov, ako byť sám. Aj on túžil mať kamarátov. A tak pekne - krásne vyšiel s pravdou von, všetkým sa priznal a poprosil ich o odpustenie. Hneď sa aj pustil do naprávania svojich zlých skutkov. Ostatné zvieratká nezaháľali a pomohli mu.

Čochvíľa bolo všetko spravené a tak sa piknik konečne mohol začať. Svrčky spustili na husličkách veselú pesničku a všetci sa dali do tanca a spevu. Ešte dlho do noci sa horou ozýval spev, smiech a veselá nálada. A tak nakoniec všetko dobre dopadlo, škriatok sa polepšil, našiel si kamarátov a už nikdy viac nerobil druhým zle.

Bolo, je a bude...

Súťaž v hláskovaní anglických slov

17. 4. 2018 sa uskutočnila v rámci anglického jazyka na 1. stupni súťaž v hláskovaní- Spelling Competition. Žiaci 3. a 4. ročníka mali za úlohu za určitý čas vyhláskovať čo najviac anglických slov. Víťazmi sa stali traja žiaci z 3. ročníka a 3 žiaci zo 4. ročníka. Žiaci si zábavnou formou precvičili pohotovosť a vedomosti.

Spelling contest took place in our school on April 4th. The 3rd and 4th year pupils had one minute to spell as many English words as they could. They did very well and we had lots of fun.

3. ročník:

1. miesto Alexander Marcian 3.C
- 2.miesto Magdaléna Kubičková 3.C
3. miesto Matiaš Šumichrast 3.D

4. ročník

1. miesto Matúš Lukačovič 4.B
2. miesto Sára Záhradníková 4.C
3. miesto Mária Mečirová 4.B

Knižný veľtrh

Dňa 18.4.2018 na našej škole prebehol „Knižný veľtrh“ vydavateľstva Slovart. Knižky si prišli zakúpiť najmladší prváci, ale aj starší žiaci. Ponuka kníh bola naozaj pestrá.

Súčasťou akcie bola beseda o tom „Ako vzniká kniha“. Manažérka čitateľského klubu Slovart deťom porozprávala o tom akú cestu musí prejsť knižka, kým sa dostane do rúk deťom vo finálnej podobe. Zároveň sa deti zapojili do kvízu „Ako dobre poznajú hrdinov z knižiek“ a vyhrali zaujímavé knihy. Knižný veľtrh sa uskutočnil so zámerom rozvoja čitateľského vkusu a podpory čítania mimočítankovej literatúry.

p. uč. Branická

Deň matiek

Pri príležitosti Dňa matiek žiaci triedy 3.B so svojou triednou pani učiteľkou Krištofiakovou

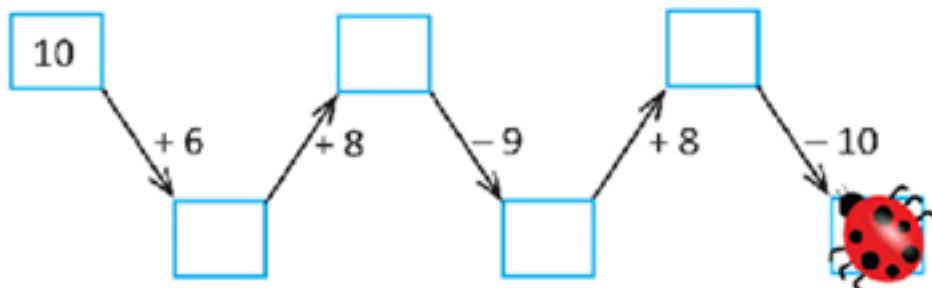
nacvičili kultúrny program. S pásmom piesní a básni o mamičke dňa 15.5. predviedli svoje vystúpenie mamičkám a ostatným rodinným príslušníkom. Deti svoje mamičky potešili aj vlastnoručne vyrobeným darčekom.

Milým prekvapením bolo, že babička našej spolužiačky pohostila všetky deti chutnými koláčikmi.

Zábava...tajničky

Ktoré číslo patrí na miesto, kam si sadla lienka?

- A)13 B)16 C)18 D)23 E)42

ŠIKULKO

Kupón

Časopis žiakov ZŠ s MŠ, Námestie SUT 15, Trnava

www.zsnamsut.edupage.org

Redakčná rada: R. Suchoňová, D. Malá, N. Babečková, A. Kalivodová

Pedagogický dozor: učiteľky 1. stupňa ZŠ

Tiráž: 250 kusov